

CHci psát o mistrovství světa do 14 let, které nedávno skončilo v Prostějově vesmírným úspěchem českého tenisu, ve dvaatřicetileté historii juniorského šampionátu se stalo podruhé, kdy reprezentace jedné země získala obě zlata. Tenhle vynikající kousek se podařil před patnácti lety Americe a Češi to dokázali letos. Dvakrát se hrála česká hymna!

Dovolte mi, napřed napsat pár vět o Ludwigu van Beethovenovi, hned poznáte – proč. Když mu bylo dvaatřicet, už skoro neslyšel. Stáhl se do ticha, vzpomínal na chvíle na venkově, kdy viděl pasáka ovcí, jak si prozpěvuje nebo jak někdo hraje na flétnu. A neslyšel ani tón! I přes naprostou hluchotu nepřestával tvořit a je šílené si připustit, že ten, kdo zkomponoval nejznámější skladby světa, je nikdy neslyšel. Čím žil, co měl v sobě? Vášně. Ve své duši slyšel snad všechny tóny světa, uvnitř symbolicky dirigoval i bájnou Měsíční sonátu, své Klavírní sonáty č. 14. Co ho vedlo světem? Uměl se ponořit do své vášně, v ní našel svůj svět a dával ji velkému světu. Když si už myslel, že klopýtá, je na světě zbytečný, napsal v jednom ze svých posledních dopisů, který nikdy neodeslal, že jen hudba ho držela naživu. Umět se ponořit do své vášně, udělat si z ní slabikář svého životního receptu.

Pojďme se vrátit zpátky, příběhy, které mají šanci dostat se do encyklopedie, se musí opravdu rodit z vášně, snad i umřít za ně je milosrdenství a dar. Věci, které mohou bořit svět, chtějí velké oběti, ty malé nezboří ani promočenou venkovskou kůlnu. Ano, i světový šampionát do 14 let prostě musíte milovat, nechat ho vstoupit do svých srdcí, každoročně se na začátku srpna těšit na mladičké čekatele na hodně vzdálenou tenisovou slávu, jak táhnou bágly plné raket, v očích mnohdy bázlivé naděje, že právě v Prostějově třeba rozrazí dveře k většímu tenisovému sebevědomí. Stále častěji je jasné, že pořádat tahle mistrovství mohou jen obětaví nadšenci, už skoro čtvrtstoletí manželé Černoškovi, kterým už dávno přestalo vadit, že skoro nikdy nedohlédnou sponzorské oči (kromě Kaderky, města a spol.). I oni se vžili do rolí vizionářů, milují tenis a už hodně dlouho vědí, že investovat do těchto mistrovství je jedinou cestou – jak se za deset let radovat z pozice jedné z nejlepších federací na světě.

Být letos při slavných prostějovských finále? Pro profesionály tenisu samozřejmost, pro ostatní odměna, že mohli otevřít českému tenisu své srdce. Už dávno nám nevadí, že v médiích před finále nebyla ani jedna zmínka, že se můžeme stát dvojnásobnými mistry světa! Velmocí? Zapomenuty! Ameriku reprezentovaly dívky s českými kořeny, Německo ve finále také jedna. A když po vítězném finále Čechů s Kanadou získaly zlato i mladé Češky, měl prezident Kaderka lesklé oči a s ním pár pábitelů, kteří mají český tenis hluboko v srdci. Ano, i tenhle příběh je o vášni, stejně jako všichni, kteří v něm někdy vystupovali.

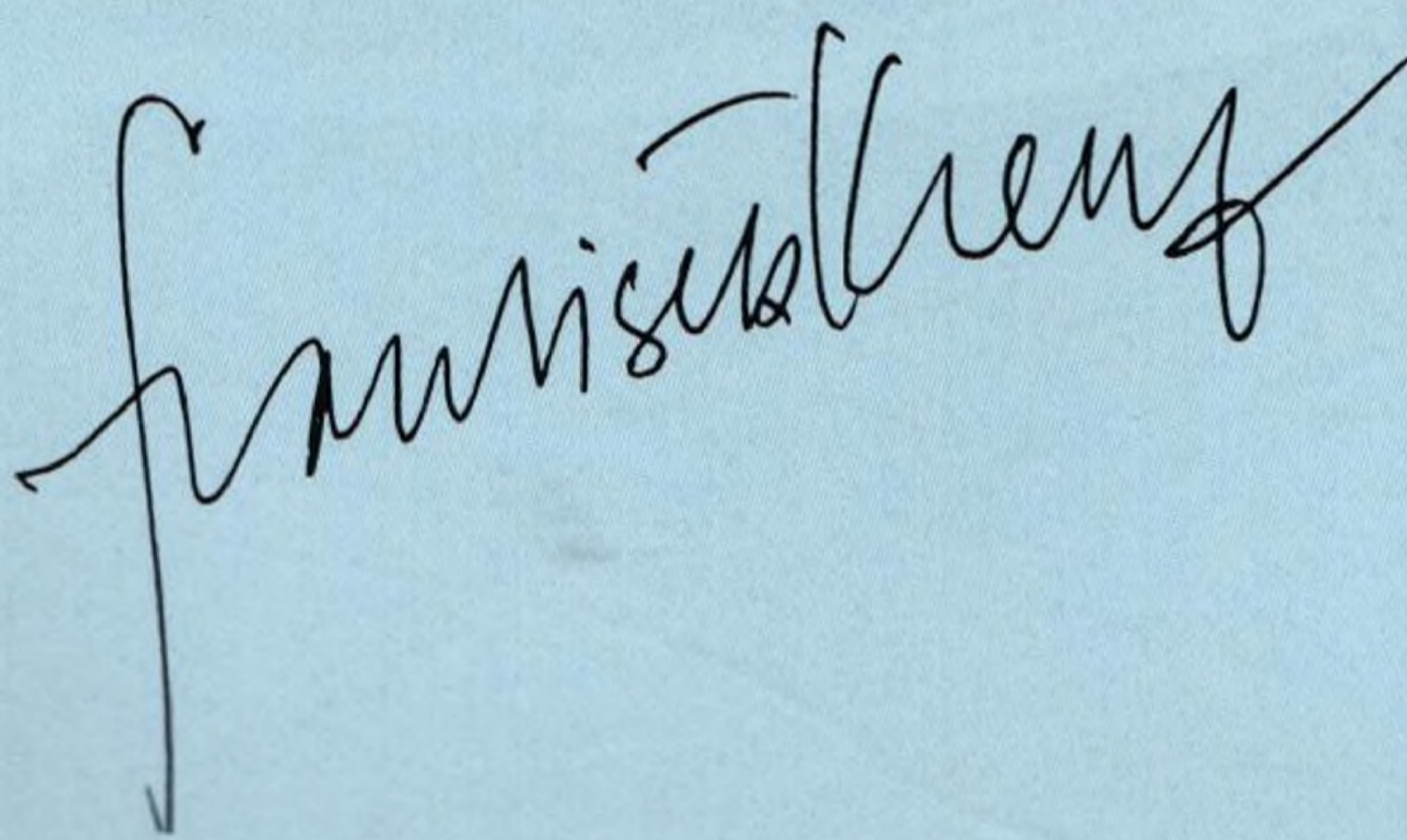
Byl jsem v Prostějově na všech čtyřadvaceti juniorských mistrovstvích světa, chodil jsem kolem budoucích světových jedniček, ale nevěděl jsem o nich. Neměl jsem sílu ani chytrost, abych snad s pomocí věšticí koule hádal, zda někdo z nich vyhraje Grand Slam, jako se to podařilo o pět let později Nadalovi a získal titul na French Open a pak v Paříži zvedal Pohár mušketýrů za vítěz-

ství ve dvouhře celkem třináctkrát! Začátky? Rafael Nadal, Novak Djoković a Dinara Safinová, kteří hráli v Prostějově, se opravdu stali začas světovými jedničkami, Richard Gasquet, Tomáš Berdych, Jo-Wilfried Tsonga, Lucie Šafářová se probíjeli do světové desítky ATP či WTA. V roce 1999 v českém týmu startoval Tomáš Berdych, tým skončil na 6. místě, Berdych pak byl v květnu 2015 čtvrtý na světě!

Je pravdou, že při premiérovém ročníku v roce 1999 tehdy čerstvý šéf ITF Francesco Ricci Bitti trpělivě seděl v hledišti na finále, Francouzi Tsonga a Gasquet porazili Chile a úderly maličkého Gasqueta se mohly kopírovat do všech metodických příruček na celém světě. Ricci Bitti měl čich na talenty, dlouho dělal v komisi mládeže italského tenisového svazu a dvacet let předtím, než se stal prezidentem ITF, byl zvolen členem juniorské komise ITF. Kdo by si však v roce 1999 všimnul v týmu Ruska mladičké Dinary Safinové, kdyby její bratr Marat už nepatřil v té době mezi nejlepší na světě a její matka na tiskové konferenci neřekla, že už nemá peníze na její turnaje a bude muset jít v bratrových stopách a odejít trénovat do Španělska?

V roce 2000 kraloval ve finále Nadal, o rok později prohrál v rozhodujícím zápase Djoković. Oba byli ve čtrnácti jiní. Španěl šéfoval dětskému turnajovému zákulisí (házení pytlíků s vodou a jogurtů z hotelového okna, přetékající vany a bázlivé tukaní na dívčí pokoje, které se stejně nikdy neotevřely), Djoković mlátil raketou i na tréninku a kopal do reklam, když se mu něco nepodařilo.

Ale to už je všechno pryč, změnil se svět a samozřejmě i tváře budoucích šampionů. A přiznám se, kdybych neviděl v roce 2017 finále kluků Švýcarsko – Španělsko, nikdy bych si nepomyslel, že čtrnáctiletý Carlos Alcaraz bude za pět let, v září 2022 světovou jedničkou a vyhraje US Open. Čeho jsem si ale mohl v roce 2017 možná všimnout? Že byl mladičkový Španěl největší hvězdou dětské diskotéky na party na Plumlovské přehradě... V té době jsme ale v přicházející prostějovské noci kousek od nich připíjeli s Černoškem, Chytilém a dalšími prostějovskými obětavci režnou na dobrý konec mistrovství. Jedna prů neškodí a jinak, jak se na Hané říká – nech stát...

P. S. 1

Slibte mi, že si na oslavu českého tenisu pustíte na YouTube Beethovenovu Ódu na radost, čtvrtou a závěrečnou větu jeho Deváté symfonie. Příští rok už bude rozdávat radost dvě stě let. A jeden verš ze zhudebnělé básně Friedricha Schillera? Kdo má duši, jeho jména jsou na celém světě.

P. S. 2

Kdo najde v duši vášně, žije.

Z OBSAHU

Mistrovství světa juniorů do 14 let	(6–7)
Livesport Prague Open	(8–9)
Pardubická juniorka	(10–11)
Mistrovství ČR dospělých Ostrava	(12–13)
Zajímavosti ze světa	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Můj příběh: Petra Kvitová	(18–20)
Svijany Open	(22–23)
Světové jedničky (1. pokračování)	(24–27)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Leošem Friedlem	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 31. 8. 2023

Na titulu: ALENA KOVAČKOVÁ,
jedna z mistryň světa juniorek do 14 let
v Prostějově

Snímek: PAVEL LEBEDA (sport-pics.cz)

34. ročník, září 2023

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90
predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,

tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaak@gmail.com

a T/Production, s. r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz